

Ringkøbing (J. C. Christensen) og det nuværende ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg), snarest muligt bør finde sin Afslutning, og der vil ikke være nogen som helst Grund eller blot et rimeligt Paaskud til at udsætte en saadan Afgørelse. Der er, efter vort Skøn, intet mere at vente paa at faa opklaret og oplyst for disse to tidligere Ministres Vedkommende, og det forekommer os, at først og fremmest de to selv have Krav paa, at det Spørgsmaal, der saa længe har svævet uløst over deres Hoveder, bliver afgjort. Vi ville derfor have mest Sympati for det af de Forslag, som her foreligge, der synes os at byde den sikreste og den hurtigste Udvej til, at Afgørelsen om Rigsretstiltale for disse to tidligere Ministres Vedkommende kan ske saa hurtigt som muligt.

Naar vi da sammenligne det oprindelige Forslag, det radikale Venstres, med de to Ændringsforslag, der ere stillede, det ene fra den ene Højregruppe paa de 6 Mand, det andet fra den saakaldte Delegation, forekommer det os, at begge disse to Forslag yde en større Sikkerhed end det oprindelige Forslag for en Fremskydelse af Sagen for disse to tidligere Ministres Vedkommende, og vi ville altsaa foretrække, at det oprindelige Forslag ændres i Overensstemmelse med det ene eller det andet af disse to Ændringsforslag. Der kan mod det oprindelige Forslag blandt andet gøres den Indvending, at saaledes som det er affattet, kan det i og for sig benyttes til at forhale Sagen ikke blot for den tidligere Justitsministers Vedkommende, men ogsaa for de to andre tidligere Ministres. Og vi ville ligeledes indvende imod det, at det ingen fremtrædende og virkelig Adskillelse gør mellem den tidligere Justitsminister paa den ene Side og de to andre tidligere Ministre paa den anden Side. Det forekommer os, at Billighed dog i hvert Fald taler for, at et Forslag til Beslutning i denne Sag ikke formes saaledes, at disse 3 tidligere Ministre anbringes paa samme Bænk og slaas i Hartkorn sammen, og at der nok kan være Anledning til allerede ved selve Beslutningens Form at gøre en bestemt Forskel mellem den tidligere Justitsminister for sig og de to andre tidligere Ministre for sig.

Om de to Ændringsforslag har jeg imidlertid foreløbig nogle enkelte kritiske Bemærkninger at gøre. De tre Venstregrupperes Forslag, som blev anbefalet af det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen), forekommer os i sin Slutning at være

ualmindelig slet affattet i formel Henseende, ja, saa slet, at man maa undres over, at det kan komme frem i den Form. Naar det hedder til sidst:

„Endvidere beslutter Folketinget at udtale,

at da man fra ministeriel Side allerede i Maj Maaned d. A. var rede til at anklage Sigurd Berg og J. C. Christensen og nu fastholder, at dette skal ske, bør der fra samme Side ufortøvet stilles Forslag, for at Tinget snarest kan træffe sin Afgørelse af Spørgsmaalet“,

kan man spørge: Hvad vil det sige „fra ministeriel Side i Maj Maaned d. A.“? Den ministerielle Side i Maj Maaned er noget andet end den ministerielle Side i November Maaned. Den Form, Forslaget har faaet, har blandt andet ogsaa givet Anledning til en fremtrædende Misforstaaelse i hvert Fald hos det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen), da han talte. Han troede, at der var Tale om at opfordre Ministeriet til at fremkomme med Forslag til Rigsretstiltale, det maatte altsaa sige gennem Kronens Initiativ. Det er jo formentlig klart, efter hvad der nu er fremkommet om Forslaget, at det er Meningen, at det, der i Forslaget er kaldt: „ministeriel Side“, betyder ganske simpelt: det radikale Venstres Side, og saaledes kunde det meget bedre være sagt; saa var der ikke Anledning til nogen som helst Misforstaaelse. Endvidere vil jeg rette den Indvending mod den formelle Side af Forslaget, at der staar, at man var fra den Side rede til at anklage Sigurd Berg og J. C. Christensen, men ikke — hvad der af formelle Grunde havde været rimeligt —, at det var en Anklage for Rigsretten, man tilsigtede. Jeg synes, det er i høj Grad skødesløst og ukorrekt i formel Henseende.

Men vi have nu faaet at vide, hvad den rigtige Mening er, og den er for saa vidt nu tydelig nok. Hvad der for det første taler til Gunst for dette Ændringsforslag, er, at det gør en Adskillelse, som det oprindelige Forslag ikke gør, mellem den tidligere Justitsministers Sag og de to andre tidligere Ministres Sag, idet Forslaget i sin første Halvdel er saaledes affattet, at det alene angaar den tidligere Justitsminister, henviser hans Sag til nærmere Prøvelse i et Udvalg paa 15 Medlemmer og saa klart og skarpt udskiller de to andre tidligere Ministres Forhold fra dette og omhandler dette Forholds Behandling og Afgørelse paa en helt anden og særlig Maade. Endvidere skal jeg sige, at hvis der da ikke